

реалізовувати вироблену продукцію, яка не містить домішок, на зовнішні ринки [3, с. 20].

Таким чином, інтеграція сфери торгівлі в існуючі туристичні та сільськогосподарські кластери в процесі реалізації проектів ДПП може мати позитивний результат у вигляді надання якісних послуг та подальшого залучення інвестицій у розвиток вітчизняних кластерів.

Література:

1. Дегтярьова І. О. Наукові та практичні аспекти застосування кластерного підходу в управлінні конкурентоспроможністю регіонів України [Електронний ресурс] / І. О. Дегтярьова // Державне управління: теорія та практика : електрон. наук. фах. вид. – 2011. – № 1. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Degtyaryova.pdf>.
2. Портер М. Конкуренция / М. Портер. – М. : Издат. дом "Вильямс", 2006. – 602 с.
3. Круглов В. В. Кластерний підхід до державно-приватного партнерства у сфері торгівлі в Україні / В. В.Круглов, О. М. Підгорна // Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference "Modern Scientific Achievements and Their Practical Application (October 27 – 28, 2016, Dubai, UAE)". – № 11(15), Vol.2, November 2016. – С. 17-21.

ФОРМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Л. В. КУЦИНА, ст. викл. кафедри філософії та суспільних наук
Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Сьогоднішня реальність у сільськогосподарському виробництві, з одного боку, демонструє позитивні тенденції (за зведеними даними урожай зернових та зернобобових культур у заліковій вазі у 2016 році склав 64,2 млн тонн і як наслідок – у період з січня по жовтень 2016 року Україною експортовано сільськогосподарської продукції на суму 11,8 млрд дол., що склало 40,7 % від загальнонаціонального експорту), а з іншого – у тваринництві негативні тенденції тільки посилюються (у порівнянні з минулим роком скорочення поголів'я корів склало 3,9%, свиней – 5,5%, овець та кіз – 2,9%, птиці – 4,1%) [2]. Ці тенденції – результат інтеграційного розвитку агропромислового виробництва, що спрямований на формування великотоварних трансрегіональних корпоративних об'єднань –

агрохолдингів, суттєвим недоліком яких є перерозподіл власності на селі, втрата самотійності учасниками, зосередження уваги інвесторів лише на економічних результатах та ігнорування проблем соціального і екологічного характеру сільських територій. Сьогодні зберігається тенденція погіршення кількісних та якісних параметрів демографічних процесів (критично низька народжуваність, висока смертність, міграція та зникнення сіл); занепад об'єктів соціальної інфраструктури; складні умови проживання на селі; зниження рівня реальних доходів сільського населення та зростання безробіття.

Маємо визнати, що господарська спеціалізація більшості сільських поселень є наслідком державного реформування земельних і майнових відносин та трансформаційних змін в аграрному секторі економіки України, а слабо розвинена система взаємодії органів публічної влади з бізнесом поки що не дозволяє йому ефективно реалізовувати свої функції і негативно позначається на вирішенні економічних та соціальних проблем. За цих умов перспективи економічного і соціального розвитку сільських територій залежать від ефективних форм державно-приватного партнерства у цій сфері, а державна політика має бути спрямована на вирішення соціально-економічних проблем сільських поселень шляхом стимулювання підприємництва і захисту інтересів вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників.

У цих умовах значно зростає актуальність пошуку ефективних форм державно-приватного партнерства в аграрній сфері економіки України як умови для найкращого поєднання інтересів влади, бізнесу та громадськості з метою гарантії послідовного соціально-економічного розвитку. Однією із таких форм поєднання інтересів влади і бізнесу є лізинг як ефективний спосіб стимулювання інноваційної діяльності в АПК, що виконує такі важливі функції: інвестиційну, фінансову, соціально-економічну та розвитку підприємництва. Враховуючи критичну зношеність виробничого потенціалу у сільському господарстві і підвищену ризикованість лізингодавців, що викликана особливостями сільгоспвиробництва, використання лізингу набуває особливого значення та вимагає підтримки з боку держави. Не дивлячись на популяризацію в Україні лізингу як зручного інструменту фінансування технічних засобів, починаючи з 2014 року зростання показників цього ринку змінилося на падіння, у 2015 р. фінансування за бюджетними лізинговими програмами склало 54 млн. грн., а у 2016 р. –

державні лізингові програми було згорнуто взагалі [4]. У державному бюджеті України на 2017 рік на фінансовий лізинг в АПК заплановано 3,8 млн. грн.

З метою покращення ситуації на ринку лізингових послуг пропонуємо: розробити та реалізувати Державну програму розвитку лізингу в АПК регіонів; створити систему податкових пільг для лізингодавців; знизити відсоткову ставку при фінансуванні лізингових операцій за рахунок зниження облікової ставки Національного банку України; запровадити пряме фінансування лізингових програм АПК з регіональних бюджетів.

Ще однією формою ДПП є кластери, які можуть бути ефективним інструментом інтенсифікації розвитку вітчизняного підприємництва і посилення ринкових позицій аграрних товаровиробників. І хоча необхідність створення кластерів в Україні визнана на державному рівні прийняттям цілої низки нормативно-правових актів, держава, будучи однією із сторін, залучених у процес формування і розвитку кластера, разом з тим залишається поза його межами, виконуючи загальні функції і здійснюючи вплив на всіх економічних суб'єктів. Головною умовою кластеризації є наявність достатнього ресурсного потенціалу, а головною перевагою – синергетичний ефект, який, за класифікацією І. Ансоффа, може бути чотирьох типів [1].

Автором [3] було запропоновано доповнити цю класифікацію соціальним синергізмом, який пов'язаний з організацією кластера на території аграрного регіону з метою як найраціональнішого використання ресурсів та підвищення рівня життя його мешканців, в першу чергу сільських. Досягти цього можна, поєднавши інтереси бізнесу (великого, середнього, малого), робочої сили (споживачів, жителів даного регіону) і держави.

Література

1. Ансофф І. Новая корпоративная стратегия / И. Ансофф – С. Пб.: Питер, 2007. – 128 с.
2. Марчук Д. Аграрна галузь: підсумки 2016 року [Електронний ресурс] / Д. Марчук // Сьогодні. – Режим доступу: <http://www.segodnya.ua>
3. Куцина Л. В. Управління розвитком аграрної сфери на основі кластерного підходу / Л.В. Куцина // Економічні науки. Вісник ХНТУСГ вип. 125. – Х.: ХНТУСГ, 2012. – С. 163-170.
4. Ринок лізингу України: основні тенденції і прогнози 2016 [Електронний ресурс] // Українське об'єднання лізингодавців. – Режим доступу: <http://www.uul.com.ua/experts/leasing market/>